

Caracterizarea personajului Mos Nichifor din opera Mos Nichifor Cotcariul scrisa de Ion Creanga-a doua parte

Drumul pe care-l face cu Maica, nora jupanului Strul, de la Neamt la Piatra, dezvaluie tocmai aceasta trasatura de caracter a carutasului. "Si apoi, giupanesica Maica, unde-a fi vale mare ori deal mare, s-a mai da si pe jos cate oleaca, mai ales ca acum e o frumusetă afara la camp, de turba haita! Da ia sa nu ne mai trecem vremea cu vorbele. Hai, sui giupanesica Maica, sa te duc la barbatel acasa; stiu eu cum ii treaba nevestelor celor tinere, cand nu-s barbatii cu dansule, fac zambre si trag acasa, cum trage calul la traista cu orz", le spune mos Nichifor lui Strul si Malcai inainte de a porni la drum, ca si cum aceste cuvinte ar avea rolul de a binecuvanta plecarea jupanelei. Textul este aproape ritualic si la fel par toate interventiile harabagiului pe drum. Fiecare fraza isi are sensul ei intrinsec. Nimic nu este spus doar de dragul de a fi spus. Mos Nichifor vorbeste in pilde si da lectii de viata: "Vezi satul ista mare si frumos? Se cheama Grumazesti. De-as ave eu atatia gonitori in ocol si d-ta atatia baieti, cati cazaci, capcauni si alte lifte spurcate au cazut morti aici din vreme in vreme, bine-ar mai fi de noi". Sau: "Am auzit si eu spunand in biserica la noi ca "Pomul care nu face roada se taie si in foc se arunca". Apoi ce-ti trebuie mai buna vorba decat asta?"

Tot discursul este controlat, calculat cu buna stiinta de mos Nichifor. El se transforma astfel dintr-un simplu calauzitor in spatiu intr-un modelator de caractere. Cornel Regman vorbeste si el despre lipsa de inocenta a personajului, ca acesta intruchipeaza "calculul si politica insinuarii, a captivarii prin cuvant si comportare". Criticul il suspecteaza chiar ca este "fermecator", "mai ales fata de clientela sa feminina".

Etapele strategiei sale de seductie verbala se incheie intr-adevar cu "capitularea vrajita a victimelor", cum spune tot Regman, pentru ca "dupa aceasta, tot la doua-trei saptamani, giupanesica Maica venea la Neamt la socri si se intorcea acasa numai cu mos Nichifor, fara sa se mai teama de lup..."

In finalul povestirii naratorul revine la schema initiala, lasandu-l pe cititor sa afle ca intreaga poveste este de fapt legenda nasterii unui nume, a poreclei lui mos Nichifor, care a "cotcarit-o", adica a inselat-o, a pacalit-o pe Maica: Dupa un an, sau dupa mai multi, mos Nichifor s-au rasuflat, la un pahar de vin, catra un prieten al sau, despre intamplarea din codrul Grumazestilor si frica ce a tras giupaneasa Maica. Prietenul lui mos Nichifor s-a rasuflat si el catra alti prieteni ai sai, si de-atunci oamenii, cum is oamenii, ca sa-i puie sange rau la inima, au inceput a porecli pe mos Nichifor si a-i zice: "Nichifor Cotcariul, Nichifor Cotcariul". Si poate acum o fi oale si ulcioare, si tot Nichifor Cotcariul i-a ramas bietului om numele si pana in ziua de astazi".